

Hekkelman Advocaten N.V.
Prins Bernhardstraat 1
6521 AA Nijmegen
www.hekkelman.nl

Postbus 1094
6501 BB Nijmegen
T 024 - 382 83 84
advocatuur@hekkelman.nl

AANTEKENEN

Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 JAN. 2023	
ZAAKNR:	
AAN:	Trouw A3
BEHANDELD DD:	PAR: 1/2

Tevens per fax : 070 - 365 13 80

Nijmegen, 23 januari 2023

Ons kenmerk
Zevenaar/Bezwaren raadsenquête
20201261 - 2507749/1 - MC/

Telefoonnummer
024 - 382 84 95

Uw kenmerk
Zaaknummers 202300320/2/A3 en
202300318/2/A3

E-mail
m.copier@hekkelman.nl
t.lam@hekkelman.nl

Faxnummer
024 - 382 83 88

GRONDEN VERZOEKEN OM VOORLOPIGE VOORZIENING

Geacht college,

Als advocaat-gemachtigden van de gemeenteraad (hierna: '*de raad*') en het college van burgemeester en wethouders (hierna: '*burgemeester en wethouders*') van de gemeente Zevenaar hebben wij bij brief van 13 januari 2023 verzoeken om voorlopige voorziening ingediend strekkende tot schorsing van de uitspraken van de rechtbank Gelderland (hierna: '*de rechtbank*') van 15 december 2022 met de zaaknummers ARN 21/3662 en ARN 21/1697 (hierna: '*de bestreden uitspraken*'), waaruit volgt dat burgemeester en wethouders (nieuwe) besluiten op bezwaar moeten nemen met inachtneming van de uitspraken van de rechtbank.

De Afdeling heeft de ontvangst van de verzoeken om voorlopige voorziening bij brieven van 16 januari 2023 bevestigd en het gemeentebestuur een termijn gegeven voor het aanvullen van de gronden van de verzoeken tot en met 30 januari 2023. Dat doen wij hierbij.

Onderbouwing verzoek om voorlopige voorziening

In de bestreden uitspraken heeft de rechtbank de beroepen van de heer P.H.M. Kemperman (hierna: '*Kemperman*') gegrond verklaard. Het beroep met zaaknummer ARN 21/1697 (hierna kort aangeduid als 'zaak 1697') is gericht tegen het besluit van de gemeenteraad tot het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar van Kemperman tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie van 25 oktober 2017. Het beroep met zaaknummer ARN 21/3662 (hierna kort aangeduid als 'zaak 3662')

is gericht tegen het besluit van burgemeester en wethouders tot het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar van Kemperman tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen van burgemeester en wethouders van 17 november 2020.

Uit de bestreden uitspraken volgt dat burgemeester en wethouders (nieuwe) besluiten op bezwaar moeten nemen met inachtneming van de ('voorlopige') oordelen van de rechtbank. In zaak 3662 hebben burgemeester en wethouders hiervoor een termijn van zes weken gekregen.

Het gemeentebestuur kan zich met de uitspraken van de rechtbank niet verenigen. Om die reden hebben wij namens het gemeentebestuur tegen beide uitspraken hoger beroep ingesteld. Vandaag hebben wij namens het gemeentebestuur de gronden van het hoger beroep ingediend. Uit deze gronden blijkt dat de bestreden uitspraken geen stand kunnen houden. Het (aanvullend) hogerberoepschrift voegen wij als **Bijlage 1** bij. De hogerberoepsgronden uit dit hogerberoepschrift moeten in de voorlopige voorzieningprocedure als integraal ingelast en herhaald beschouwd worden.

Verder is het volgende van belang.

De rechtbank heeft de beroepen in de bestreden uitspraken gegrond verklaard. De uitspraken sluiten aan bij de eerdere uitspraak van de rechtbank Gelderland van 29 juni 2022 (zaaknummer ARN 20/5287), waartegen wij namens de Streekarchivaris van de gemeente Zevenaar hoger beroep hebben ingesteld en een verzoek om voorlopige voorziening hebben ingediend. Deze zaak is bekend bij de Afdeling onder het zaaknummer 202203935/1/A3. In de uitspraak van 24 augustus 2022 (**Bijlage 2**) heeft de voorzieningenrechter de betreffende uitspraak van de rechtbank geschorst en bepaald dat de Streekarchivaris niet opnieuw op het bezwaar hoeft te beslissen voordat de Afdeling uitspraak heeft gedaan naar aanleiding van het hoger beroep. Aangezien in die procedure deels gelijklopende geschilpunten voorliggen, verzoeken de raad en burgemeester en wethouders de Afdeling ook de hier bestreden uitspraken te schorsen.

Voor een uitgebreide beschrijving van de aan de bestreden uitspraken voorafgegane geschiedenis, verwijzen wij naar paragraaf 2 van het hogerberoepschrift. Daaruit blijkt dat inmiddels een groot aantal procedures loopt bij de gemeente, de rechtbank en ook bij de Afdeling. Het ter uitvoering van de rechtbankuitspraken nemen van (nieuwe) besluiten op bezwaar zal ervoor zorgen dat het aantal procedures/besluiten nog verder toeneemt, terwijl deze besluiten gebaseerd zullen zijn op oordelen van de rechtbank die onjuist zijn. Geen van de betrokken partijen, waaronder Kemperman en het gemeentebestuur, is hierbij gebaat. Vanuit proceseconomische redenen en het belang van een efficiënte procesgang is het noodzakelijk dat de Afdeling eerst over de geschilpunten die in alle zaken die bij de Afdeling aanhangig zijn oordeelt, voordat nieuwe besluiten worden genomen.

Verder is van belang dat Kemperman in de kern wenst, of in elk geval lijkt te wensen, dat er een herbeoordeling van de stukken waarop op grond van het Besluit openbaarheidsbependingen van de Enquêtecommissie openbaarheidsbependingen rusten plaatsvindt. Het gemeentebestuur heeft meteen al (in januari 2021) toegezegd deze herbeoordeling te zullen uitvoeren. Daar is het gemeentebestuur ook mee begonnen en de herbeoordeling is bijna afgerond (zie daarover ook paragraaf 2 van het hogerberoepschrift). Het gemeentebestuur wil deze herbeoordeling definitief afronden, ook om een einde te maken aan alle procedures hierover.

Wat Kemperman met de door hem gestarte procedures wil bereiken, bereikt hij dus. Wel duurt de herbeoordeling langer dan het gemeentebestuur wenselijk vindt. De belangrijkste reden daarvoor is dat Kemperman en enkele anderen aan de lopende band verzoeken indienen, bezwaar maken, brieven sturen, vragen stellen en procedures bij de rechtbank voeren over of gerelateerd aan het dossier raadsenquête P&O, wat veel ambtelijke capaciteit vergt die niet besteed kan worden aan de herbeoordeling.

Alles samengenomen, verzoeken wij de Afdeling namens het gemeentebestuur de bestreden uitspraken te schorsen.

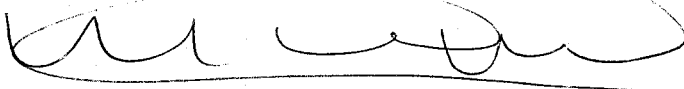
Verhinderingen

Wij verzoeken u vriendelijk bij het plannen van de mondelinge behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening rekening te houden met de volgende verhinderdata:

Verhinderdata 24 januari t/m 3 maart 2023

Januari: geheel;
februari: 1, 2, 3(o), 6, 7, 8(o), 9, 10(o), 13, 14, 15(o), 16, 17, 20, 21(o), 22, 24,
27(o), 28;
maart: 1(o), 2.

Met vriendelijke groet,
Hekkelman Advocaten N.V.

M.J.O. Copier en T.E.P.A. Lam
advocaten

Hekkelman advocaten en notarissen

Bijlage 1

Hekkelman Advocaten N.V.
Prins Bernhardstraat 1
6521 AA Nijmegen
www.hekkelman.nl

Postbus 1094
6501 BB Nijmegen
T 024 - 382 83 84
advocatuur@hekkelman.nl

AANTEKENEN

Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Nijmegen, 23 januari 2023

Ons kenmerk
Zevenaar/Bezwaren raadsenquête
20201261 - - MC/

Telefoonnummer
024 - 382 84 95

Uw kenmerk
Zaaknummers 202300318/1/A3 en
202300320/1/A3

E-mail
m.copier@hekkelman.nl
t.lam@hekkelman.nl

Faxnummer
024 - 382 83 88

AANVULLING GRONDEN HOGER BEROEPEN

Geacht college,

Als advocaat-gemachtigden van de gemeenteraad en het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Zevenaar (hierna waar aan de orde gezamenlijk aangeduid als: *'het gemeentebestuur'*) hebben wij op 13 januari 2023 hoger beroep ingesteld tegen de uitspraken van de rechtbank Gelderland (hierna: *'de rechtbank'*) van 15 december 2022 met de zaaknummers ARN 21/3662 en ARN 21/1697 (hierna: *'de bestreden uitspraken'*).

In deze uitspraken heeft de rechtbank de beroepen van de heer P.H.M. Kemperman (hierna: *'Kemperman'*) gegrond verklaard. Het beroep met zaaknummer ARN 21/1697 (hierna kort aangeduid als *'zaak 1697'*) is gericht tegen het besluit van de gemeenteraad tot het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar van Kemperman tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie van 25 oktober 2017. Het beroep met zaaknummer ARN 21/3662 (hierna kort aangeduid als *'zaak 3662'*) is gericht tegen het besluit van burgemeester en wethouders tot het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar van Kemperman tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen van burgemeester en wethouders van 17 november 2020. De rechtbank heeft geoordeeld dat het gemeentebestuur de bezwaren van Kemperman ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Het gemeentebestuur kan zich met dat oordeel niet verenigen. Omdat beide zaken met elkaar samenhangen, hebben de gemeenteraad en burgemeester en wethouders door middel van één hogerberoepschrift pro forma hoger beroep ingesteld.

De Afdeling heeft de ontvangst van de hogerberoepschriften bij brieven van 16 januari 2023 bevestigd en het gemeentebestuur een termijn gegeven voor het aanvullen van de hogerberoepsgronden tot en met 13 februari 2023. Hierbij vullen wij namens het gemeentebestuur de gronden van de hoger beroepen aan. Vanwege de samenhang tussen beide zaken, zijn de aanvullende gronden in één aanvullend hogerberoepschrift opgenomen.

0. Leeswijzer

Dit hogerberoepschrift is als volgt opgebouwd:

1.	Inleiding	2
2.	Achtergrond	3
2.1.	<i>Enquêtecommissie P&O en archiefbescheiden</i>	3
2.2.	<i>Verzoeken om inzage</i>	4
2.3.	<i>Uitspraak rechtbank 29 juni 2022 en hogerberoepsprocedure</i>	4
2.4.	<i>Bekrachtigingsbesluit.....</i>	5
2.5.	<i>Publicatie en bezwaren openbaarheidsbeperkingen.....</i>	5
2.6.	<i>Beroep in zaak 1697.....</i>	6
2.7.	<i>Bestreden uitspraak in zaak 1697</i>	6
2.8.	<i>Besluitvorming in zaak 3662.....</i>	7
2.9.	<i>Bestreden uitspraak 3662</i>	8
3.	Reikwijdte en opbouw hogerberoepsgronden	8
4.	Bevoegdheid Enquêtecommissie tot opleggen openbaarheidsbeperkingen.....	8
4.1.	<i>Bevoegdheid Enquêtecommissie</i>	8
5.	Niet-ontvankelijkverklaring in bezwaar	9
5.1.	<i>Inhoud besluit op bezwaar</i>	9
5.2.	<i>Oordeel rechtbank in uitspraak 1697 over appellabiliteit</i>	10
5.3.	<i>Hogerberoepsgrond over appellabiliteit</i>	11
5.4.	<i>Oordeel rechtbank in uitspraak 1697 over tijdigheid bezwaar</i>	14
5.5.	<i>Hogerberoepsgrond over tijdigheid bezwaar</i>	15
6.	Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W	17
7.	Conclusie	17

1. Inleiding

In zaak 1697 staat een besluit van de 'Enquêtecommissie gemeente Zevenaar' (hierna: 'de Enquêtecommissie') tot het opleggen van beperkingen aan de openbaarheid ten aanzien van al hetgeen aan haar (in de vergaderingen) digitaal of analoog ter beschikking is gesteld en tot het overbrengen van de betreffende stukken naar het Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg (hierna: 'het SALD') centraal. Dit besluit wordt hierna het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie genoemd.

Voordat wij aan de hogerberoepsgronden toekomen, schetsen wij voor een goed begrip van de zaken eerst de achtergrond van deze zaak.

2. Achtergrond

2.1. Enquêtecommissie P&O en archiefbescheiden

Bij besluit van 27 januari 2016 heeft de gemeenteraad de leden van de Enquêtecommissie belast met een onderzoek naar het P&O-beleid van de gemeente Zevenaar. Bij besluit van de gemeenteraad van 25 april 2018 is de Enquêtecommissie opgeheven.

In de 'Enquêteverordening gemeente Zevenaar 2014' (hierna: 'de Enquêteverordening') (**Bijlage 1**) is (in artikel 18) vastgelegd dat de raad, na de beëindiging van het onderzoek, besluit dat de processenverbaal en de overige bescheiden van het onderzoek worden vernietigd, dan wel worden bewaard in het gemeentearchief. Bescheiden en aantekeningen die op grond van een besluit van de Enquêtecommissie geheim moeten worden gehouden, maken geen deel uit van dit archief. Ten aanzien van deze bescheiden en aantekeningen bepaalt de Enquêtecommissie waar deze worden bewaard en gedurende welke periode zij geheim zijn.

Op 25 oktober 2017 heeft de Enquêtecommissie besloten tot het opleggen van beperkingen aan de openbaarheid ten aanzien van al hetgeen aan haar (in de vergaderingen) digitaal of analoog ter beschikking is gesteld en tot het overbrengen van de betreffende stukken naar het Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg.¹ Het besluit luidt als volgt (**Bijlage 2**):

Besluit

De Enquêtecommissie gemeente Zevenaar besluit:

1. **Met toepassing van Artikel 15, lid 1 onder a en c van de Archiefwet tot het opleggen van geheimhouding op onderzoeksdocumenten, waarover de commissie geheimhouding heeft opgelegd, gedurende de maximale termijn van 75 jaar na datum van dit besluit (16 mei 2012), zoals bedoeld in artikel 15, lid 4 van de Archiefwet.**
2. **Deze geheime onderzoeksdocumenten met in achtname van het bepaalde hierover in de Archiefwet over te brengen naar en te laten bewaren in het Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg.**

In de 'Verklaring van Overbrenging' van 31 oktober 2017 (**Bijlage 3**) brengt de Enquêtecommissie de betreffende documenten over naar het Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg en verklaart de Streekarchivaris dat hij de betreffende documenten in de archiefbewaarplaats heeft opgenomen.

¹ Het Streekarchivariaat heeft volgens de 'Gemeenschappelijke regeling Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg' tot doel het behartigen van gemeenschappelijke belangen van de deelnemers (waaronder de gemeenteraad en het college van Zevenaar) ten aanzien van hun archiefbescheiden. Het Streekarchivariaat heeft tot taak de archiefbescheiden te beheren. Dat gebeurt door de Streekarchivaris; hij is belast met het beheer over de archiefbescheiden.

2.2. Verzoeken om inzage

Op 26 oktober 2018 heeft Kemperman het de Streekarchivaris van het SALD per e-mail gevraagd om toezending van (een kopie van) het verslag van zijn verhoor door de Enquêtecommissie dat op 19 augustus 2016 heeft plaatsgevonden. Bij besluit van 9 november 2018 heeft de Streekarchivaris aan Kemperman laten weten dat hij het verslag in verband met de daarop rustende openbaarheidsbeperkingen niet kan verstrekken. Aan de archivaris komt op dit punt geen beleidsruimte toe.² De archivaris moet de opgelegde beperkingen in acht nemen.³

Op 19 december 2018 heeft Kemperman pro forma bezwaar gemaakt tegen het besluit van de Streekarchivaris. Met de brief van 14 januari 2019 heeft Kemperman de gronden van zijn bezwaar aangevuld. Op 26 maart 2019 heeft de Streekarchivaris het bezwaar ongegrond verklaard. Kemperman heeft geen beroep ingesteld tegen de beslissing op bezwaar.

Ook van een andere persoon heeft de Streekarchivaris destijds een verzoek om inzage in het archief van de Enquêtecommissie ontvangen. Het betreft een verzoek van 2 maart 2020. De Streekarchivaris heeft ook dit verzoek afgewezen (op 9 april 2020). Reden voor deze afwijzing is eveneens de opgelegde beperking aan de openbaarheid van de betreffende archiefdocumenten. Tegen dit besluit is door de betreffende persoon bezwaar gemaakt. In het bezwaar is onder meer aangevoerd dat de openbaarheidsbeperkingen niet rechtsgeldig zouden zijn opgelegd, omdat het besluit tot het opleggen van de openbaarheidsbeperking niet bekendgemaakt zou zijn. Naar aanleiding van dit bezwaar is het besluit tot het opleggen van de openbaarheidsbeperking alsnog, namelijk op 12 augustus 2020, (in het Gemeenteblad) gepubliceerd (**Bijlage 4**).

Bij besluit van 31 augustus 2020 heeft de Streekarchivaris het bezwaar van die andere persoon ongegrond verklaard en daartegen is vervolgens beroep ingesteld.

2.3. Uitspraak rechtbank 29 juni 2022 en hogerberoepsprocedure

Op 29 juni 2022 heeft de rechtbank Gelderland voornoemd beroep van de andere persoon gegrond verklaard (**Bijlage 5**). De rechtbank heeft geoordeeld dat de Enquêtecommissie niet bevoegd was om openbaarheidsbeperkingen te stellen aan de raadsenquêtestukken die naar het archief zijn overgebracht. Daartoe zouden burgemeester en wethouders bij uitsluiting bevoegd zijn. Er zou ten tijde van het nemen van het besluit van de Streekarchivaris tot afwijzing van een verzoek om inzage volgens de rechtbank geen sprake zijn geweest van een rechtsgeldig besluit tot beperking van de openbaarheid op grond van de Archiefwet.

De Streekarchivaris is tegen deze uitspraak in hoger beroep gegaan. Deze hogerberoepsprocedure is bij u bekend onder het zaaknummer 202203935/1/A3. De gronden van hoger beroep zijn als **Bijlage 6** bijgevoegd. In de hogerberoepsgronden heeft de Streekarchivaris aangevoerd dat de Enquêtecommissie wel degelijk bevoegd

² AbRS 24 december 2019, ECLI:NL:RVS:2019:4453.

³ AbRS 21 oktober 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2476.

was openbaarheidsbeperkingen op te leggen. De Streekarchivaris heeft de voorzieningenrechter van de Afdeling ook gevraagd de uitspraak van de rechtbank Gelderland van 29 juni 2022 te schorsen. In de uitspraak van 24 augustus 2022 (**Bijlage 7**) heeft de voorzieningenrechter van de Afdeling dat verzoek toegewezen. De voorzieningenrechter heeft daarbij bepaald dat de Streekarchivaris niet opnieuw op het bezwaar hoeft te beslissen voordat de Afdeling uitspraak heeft gedaan naar aanleiding van het hoger beroep. In deze hogerberoepsprocedure staat in de kern de vraag centraal of rechtsgeldig openbaarheidsbeperkingen door de Enquêtecommissie zijn opgelegd (een zitting is nog niet ingepland). Onder meer deze vraag staat centraal in de onderhavige hogerberoepsprocedure.

2.4. Bekrachtigingsbesluit

De uitspraak van de rechtbank van 29 juni 2022 was voor burgemeester en wethouders aanleiding om het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie voor de zekerheid en zorgvuldigheidshalve op 5 juli 2022 te bekrachtigen (gepubliceerd op 6 juli 2022, zie **Bijlage 8**). Dit besluit is in de hiervoor genoemde hogerberoepsprocedure (zaaknummer 202203935/1/A3) ook ter beschikking van de Afdeling gesteld. Uit de uitspraak van de rechtbank volgt namelijk dat niet rechtsgeldig beperkingen aan de openbaarheid zouden zijn gesteld, omdat alleen burgemeester en wethouders dat bij besluit zouden kunnen regelen. Burgemeester en wethouders willen niet tornen aan het besluit van de Enquêtecommissie / de raad, en hebben om die reden het bekrachtigingsbesluit genomen. Dat hebben zij ook gedaan, om de persoonlijke levenssfeer van de bij de raadsenquête betrokken personen te beschermen.

2.5. Publicatie en bezwaren openbaarheidsbeperkingen

Terug naar de publicatie van het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie op 12 augustus 2020.

Naar aanleiding van de publicatie van het Besluit openbaarheidsbeperkingen op 12 augustus 2020 in het Gemeenteblad heeft Kemperman, en ook de eerdergenoemde persoon, op 14 september 2020 (ontvangen op 16 september 2020) pro forma bezwaar gemaakt. Met een brief van 20 oktober 2020 (ontvangen op 21 oktober 2020) heeft Kemperman de gronden van zijn bezwaar aangevuld. Kemperman heeft zijn bezwaarschrift tijdens de hoorzitting van 13 januari 2021 van de Adviescommissie voor bezwaarschriften Zevenaar (hierna: 'de Bezwaarschriftencommissie') toegelicht.

Tijdens de hoorzitting van 13 januari 2021 is namens de raad toegelicht dat burgemeester en wethouders, nadat zij de raad gehoord zouden hebben, een besluit zullen nemen over het opheffen van de openbaarheidsbeperkingen (zie voor die gang van zaken artikel 15, derde lid, van de Archiefwet). In dit besluitvormingsproces wordt beoordeeld in hoeverre de openbaarheidsbeperkingen worden opgeheven.

Om die reden is aan Kemperman voorgesteld de bezwaarprocedure aan te houden totdat burgemeester en wethouders het besluit tot het al dan niet opheffen van de openbaarheidsbeperkingen hebben genomen. Kemperman kon zich in deze werkwijze niet vinden. De raad heeft zijn bezwaar tegen het beperkingenbesluit van 25 oktober

2017 vervolgens in zijn besluit van 11 februari 2021 niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beperkingenbesluit niet appellabel is en, voor zover dat besluit appellabel zou zijn, Kemperman in elk geval veel te laat bezwaar heeft gemaakt. Dit besluit op bezwaar stond centraal in de bestreden uitspraak in zaak 1697.

Voor de goede orde wijzen wij erop dat het niet de wens van de raad was/is de 'formele' route van het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar van Kemperman te volgen. Zoals gezegd, wordt beoordeeld of de openbaarheidsbeperkingen worden opgeheven. Deze herbeoordeling kost veel tijd, vooral omdat het om heel veel stukken gaat en de zorgvuldigheid voorop staat. Burgemeester en wethouders hebben inmiddels, nadat zij de raad daarover hadden gehoord, een voorgenomen besluit gedeeld met belanghebbenden. Burgemeester en wethouders hebben belanghebbenden in de gelegenheid gesteld zienswijzen naar voren te brengen. Op dit moment worden de zienswijzen beoordeeld. Vervolgens zullen burgemeester en wethouders, nogmaals gehoord hebbende de raad, een definitief besluit nemen over het al dan niet stellen van openbaarheidsbeperkingen aan de betreffende stukken.

2.6. Beroep in zaak 1697

Kemperman heeft op 22 maart 2021 pro forma beroep ingesteld tegen het besluit op bezwaar van de raad van 11 februari 2021 en de gronden bij brief van 9 september 2021 aangevuld. Kemperman heeft in beroep aangevoerd dat de gemeenteraad zijn bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard, (vooral) omdat wel sprake zou zijn van een appellabel besluit en hij wel op tijd bezwaar zou hebben gemaakt.

Ook heeft Kemperman in beroep aangevoerd dat er geen rechtsgeldig besluit tot het opleggen van openbaarheidsbeperkingen door de Enquêtecommissie was genomen, omdat deze commissie niet bevoegd zou zijn deze beperkingen op grond van de Archiefwet te stellen. De raad heeft daar uitgebreid verweer op gevoerd (**Bijlage 9**). Zoals u zult lezen, heeft de raad daarbij mede verwezen naar het hogerberoepschrift dat de Streekarchivaris tegen de uitspraak van de rechtbank van 29 juni 2022 heeft ingediend bij de Afdeling. Verder is het bekrachtigingsbesluit van burgemeester en wethouders van 5 juli 2022 in de beroepsprocedure aan de rechtbank ter beschikking gesteld.

2.7. Bestreden uitspraak in zaak 1697

De rechtbank heeft het beroep van Kemperman in de uitspraak van 15 december 2022 dus gegrond verklaard. In de uitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat alleen burgemeester en wethouders beperkingen aan de openbaarheid mochten stellen. De Enquêtecommissie zou daartoe dus niet bevoegd zijn. De rechtbank verwijst, zonder in te gaan op de uitgebreid onderbouwde standpunten van de gemeenteraad op dat punt, uitsluitend naar haar uitspraak van 29 juni 2022.

Verder heeft het bekrachtigingsbesluit volgens de rechtbank tot gevolg gehad dat burgemeester en wethouders hadden moeten beslissen op het bezwaar van eiser. De gemeenteraad zou daartoe volgens de rechtbank niet bevoegd zijn geweest. Om die

reden is het beroep van Kemperman gegrond verklaard en heeft de rechtbank het besluit op bezwaar van de gemeenteraad van 11 februari 2021 vernietigd.

De rechtbank heeft burgemeester en wethouders vervolgens opdracht gegeven een nieuw besluit op bezwaar te nemen, en heeft daarbij de volgende 'voorlopige oordelen' meegegeven.

- 1 Een beperkingenbesluit heeft, naar 'voorlopig oordeel', extern rechtsgevolg, zodat sprake is van een appellabel besluit.
- 2 Een beperkingenbesluit moet in het Gemeentebled bekendgemaakt worden, zodat Kemperman op tijd bezwaar heeft gemaakt.

De rechtbank is van oordeel dat burgemeester en wethouders een nieuw besluit op het bezwaar van Kemperman moeten nemen.

2.8. *Besluitvorming in zaak 3662*

Het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie heeft betrekking op stukken van de Enquêtecommissie. Deze stukken liggen bij het SALD en op deze stukken is de Archiefwet van toepassing.

In het kader van de enquêteprocedure heeft de Enquêtecommissie vragen aan burgemeester en wethouders gesteld. Burgemeester en wethouders hebben deze vragen schriftelijk beantwoord en besloten de bijbehorende stukken eveneens (vervroegd) ver te brengen onder openbaarheidsbeperkingen naar het SALD. Zie het besluit van 17 november 2020 (**Bijlage 10**). Burgemeester en wethouders hebben in dit besluit besloten tot het stellen van openbaarheidsbeperkingen aan de te bewaren archiefbescheiden van de gemeente Zevenaar betreffende de correspondentie met de Enquêtecommissie, uit de periode 2008-2019, die onderdeel uitmaken van het gemeentearchief, met het oog op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Dit besluit wordt hierna aangeduid als het Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W. Het Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W is bekendgemaakt in het Gemeentebled op 2 december 2020.⁴

Op 11 januari 2021 (ontvangen op 12 januari 2021) heeft Kemperman pro forma bezwaar gemaakt tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W. Kemperman heeft het bezwaarschrift bij brief van 8 februari 2021 aangevuld. Op 22 juni 2021 hebben burgemeester en wethouders besloten om, in afwijking van het advies van de bezwaarschriftencommissie, het bezwaar van Kemperman niet-ontvankelijk te verklaren. Reden daarvoor is dat het Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W niet kwalificeert als een appellabel besluit, omdat geen sprake is van een extern rechtsgevolg.

Kemperman heeft op 29 juli 2021 pro forma beroep ingesteld tegen het bestreden besluit en de gronden bij brief van 30 augustus 2021 aangevuld. Burgemeester en wethouders hebben voor de inhoud van hun verweer verwezen naar het verweer van de raad dat in

⁴ *Gmb.* 2020, 315882.

zaak 1697 was ingediend. In beide zaken lag namelijk dezelfde vraag voor: is een beperkingenbesluit een appellabel besluit?

2.9. *Bestreden uitspraak 3662*

De rechtbank heeft het beroep van Kemperman in de uitspraak van 15 december 2022 gegrond verklaard. De rechtbank heeft ook in deze uitspraak geoordeeld dat het beperkingenbesluit extern rechtsgevolg heeft, en dus appellabel is. De rechtbank heeft burgemeester en wethouders opgedragen om binnen zes weken een nieuw besluit op bezwaar te nemen met inachtneming van de uitspraak.

3. **Reikwijdte en opbouw hogerberoepsgronden**

Samenvattend heeft de rechtbank in de uitspraak 1697 geoordeeld dat de raadsenquêtecommissie niet bevoegd was op grond van de Archiefwet openbaarheidsbeperkingen op te leggen. De gemeenteraad is het met dit oordeel niet eens. De hogerberoepsgrond die hierover gaat, staat in paragraaf 4.

In de uitspraak 1679 heeft de rechtbank ook geoordeeld dat burgemeester en wethouders een besluit op bezwaar hadden moeten nemen, omdat zij het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie hadden bekrachtigd. Voor de inhoud van dat besluit op bezwaar heeft de rechtbank 'voorlopig' geoordeeld dat sprake is van een appellabel besluit waartegen Kemperman tijdig beroep heeft ingesteld. De gemeenteraad is het ook met deze oordelen niet eens. De hogerberoepsgronden hierover staan in paragraaf 5.

In de uitspraak 3662 heeft de rechtbank, net zoals in de uitspraak 1697, geoordeeld dat het Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W een appellabel besluit is. Burgemeester en wethouders zijn het niet met dit oordeel eens. De hogerberoepsgrond die hier betrekking op heeft, staat in paragraaf 6.

4. **Bevoegdheid Enquêtecommissie tot opleggen openbaarheidsbeperkingen**

4.1. *Bevoegdheid Enquêtecommissie*

De rechtbank oordeelt in de bestreden uitspraak (1697) dat de Enquêtecommissie niet bevoegd was om openbaarheidsbeperkingen te stellen aan de raadsenquêttestukken die naar het archief zijn overgebracht.

Wij citeren het oordeel van de rechtbank:

"Was de raad bevoegd?

2. In haar uitspraak van 29 juni 2022' heeft de rechtbank — voor zover hier van belang — het volgende overwogen. Alleen het college van burgemeester en wethouders van Zevenaar (college) mocht beperkingen aan de openbaarheid stellen. De enquêtecommissie was niet bevoegd om het besluit tot beperking van de openbaarheid te nemen.

2.1. De rechtbank is nog steeds van oordeel, op de gronden zoals weergegeven in de uitspraak van 29 juni 2022, dat de enquêtecommissie niet bevoegd was om het besluit van 25 oktober 2017 te nemen."

De rechtbank verwijst voor de onderbouwing van haar oordeel naar haar uitspraak van 29 juni 2022. Hiertegen heeft de Streekarchivaris hoger beroep bij de Afdeling ingesteld (zaaknummer 202203935/1/A3). De gemeenteraad heeft onder verwijzing naar dit hogerberoepschrift in zijn verweerschrift in de beroepsprocedure bij de rechtbank aangevoerd dat het oordeel van de rechtbank van 29 juni 2022 rechtens niet juist is. De rechtbank is aan dit verweer ten onrechte volledig voorbijgegaan.

Het oordeel van de rechtbank is ook onjuist. De gemeenteraad verwijst naar het hogerberoepschrift dat als bijlage bij het verweerschrift in de beroepsprocedure is gehecht (Bijlage 9, en daarvan bijlage 1). Het hoger beroep is reeds om die reden gegrond.

De rechtbank heeft verder geoordeeld dat, omdat burgemeester en wethouders het besluit van de Enquêtecommissie hebben bekrachtigd, zij de beslissing op bezwaar hadden moeten nemen. Dit is de reden voor de vernietiging van het besluit op bezwaar van de gemeenteraad geweest.

Wij citeren het oordeel van de rechtbank:

"Op 5 juli 2022 heeft het college het besluit van de enquêtecommissie van 25 oktober 2017 bekrachtigd. Voor deze zaak betekent dit dat het college had moeten beslissen op het bezwaar van eiser. De raad was hiertoe niet bevoegd. Daarom is het beroep gegrond en moet het bestreden besluit van 11 februari 2021 worden vernietigd. Een nieuw besluit op bezwaar zal door het college genomen moeten worden."

Voor zover de Afdeling van oordeel zou zijn dat burgemeester en wethouders bij uitsluiting bevoegd waren om openbaarheidsbeperingen te stellen, en zij dus terecht het Besluit openbaarheidsbeperingen van de Enquêtecommissie hebben bekrachtigd, dan onderschrijft het gemeentebestuur het oordeel van de rechtbank dat burgemeester en wethouders op het bezwaar van Kemperman hadden moeten beslissen. Het gemeentebestuur is echter van oordeel dat de Enquêtecommissie wel bevoegd was openbaarheidsbeperingen op te leggen, en daarom heeft de gemeenteraad als 'rechtsopvolger' van deze commissie terecht op het bezwaar van Kemperman besloten.

5. Niet-ontvankelijkverklaring in bezwaar

Met het oog op het door burgemeester en wethouders te nemen besluit op bezwaar heeft de rechtbank een tweetal 'voorlopige oordelen' meegegeven. Deze 'voorlopige oordelen' zijn onjuist.

5.1. Inhoud besluit op bezwaar

In het besluit dat in zaak 1697 centraal stond, heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat het bezwaar van Kemperman niet-ontvankelijk is, omdat:

1. Kemperman bezwaar heeft gemaakt tegen een niet-appellabel besluit;
2. Kemperman te laat bezwaar heeft gemaakt.

De raad is allereerst van mening dat het Besluit openbaarheidsbeperkingen geen externe werking heeft en dat Kemperman daarom bezwaar heeft gemaakt tegen een niet voor bezwaar vatbaar besluit. Voor zover het Besluit openbaarheidsbeperkingen wel appellabel zou zijn, heeft Kemperman te laat bezwaar gemaakt. Kemperman heeft namelijk pas op 14 september 2020 bezwaar gemaakt, terwijl het besluit al op 25 oktober 2017 is genomen. Het feit dat het Besluit openbaarheidsbeperkingen in augustus 2020 in het Gemeenteblad is gepubliceerd, maakt dat niet anders.

5.2. *Oordeel rechtbank in uitspraak 1697 over appellabiliteit*

De rechtbank oordeelt in de eerste plaats 'voorlopig' dat een beperkingenbesluit een besluit is dat op extern rechtsgevolg is gericht.

Wij citeren het oordeel van de rechtbank:

"3.1. Ten eerste. In de zaak 21/3662 tussen eiser en het college waarin de rechtbank vandaag ook uitspraak heeft gedaan, heeft de rechtbank geoordeeld dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zijn beslissing van 17 november 2020 - een vergelijkbaar beperkingsbesluit als in deze zaak - geen externe werking (lees: geen extern rechtsgevolg) heeft en dat het college het bezwaar van eiser tegen dat besluit ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. De rechtbank neemt haar oordeel en de daaraan ten grondslag liggende motivering in zaak 21/3662 in deze zaak over. Dat leidt tot het voorlopige oordeel dat het beperkingsbesluit van 25 oktober 2017 extern rechtsgevolg heeft."

De rechtbank verwijst naar uitspraak 3662. In die uitspraak heeft de rechtbank op dit punt als volgt geoordeeld:

2.2. Artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt: "Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling."

De beslissing moet gericht zijn op extern rechtsgevolg. Daarmee is bedoeld dat de beslissing gericht moet zijn op rechtsgevolgen die ontstaan in de verhouding van het bestuursorgaan tot een of meer anderen. Beslissingen van het bestuursorgaan die een zuiver intern karakter hebben, zoals de bepaling van de prioriteit van de te behandelen zaken, aanwijzingen over op te stellen stukken en dergelijke zijn dus niet als besluiten in de zin der wet aan te merken (MvT II, Pad. Gesch. Awb I, p. 155).

2.3. De rechtbank is van oordeel dat het besluit van het college van 17 november 2020 externe werking, en dus rechtsgevolg heeft. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft overwogen in haar uitspraken van 5 april 2017 leidt een beperkingsbesluit er toe dat een beperking van de openbaarheid rust op de in het besluit genoemde archiefbescheiden. Weliswaar ging het in die zaken om besluiten op grond van artikel 15, tweede lid, van de Archiefwet, maar besluiten op grond van het tweede lid zijn in werking gelijk aan besluiten op grond van het eerste lid, in die zin dat in

beide gevallen sprake is van een zogenaamd beperkingsbesluit, dat de beheerder van het archief in acht moet nemen als hij beslist op een verzoek om inzage. Niet valt in te zien waarom een beperkingsbesluit geen rechtsgevolgen zou hebben. Het gevolg van een beperkingsbesluit is immers dat de stukken waarop dat besluit ziet niet openbaar zijn, terwijl die stukken wel openbaar zouden zijn als er geen beperkingsbesluit was genomen. In aanvulling op liet voorgaande merkt de rechtbank nog op dat het ook niet logisch of praktisch zou zijn om aan te nemen dat een beperkingsbesluit geen rechtsgevolg heeft. Ter zitting heeft het college meegedeeld dat eiser, anders dan liet geval was in de zaken die hebben geleid tot de hiervoor genoemde uitspraken van de Afdeling, belanghebbende is ten aanzien van het besluit van 17 november 2020, omdat dat besluit (mede) betrekking heeft op documenten die op eiser zien. Omdat het besluit van 17 november 2020 rechtsgevolg heeft en eiser belanghebbende is, kan eiser direct rechtsmiddelen aanwenden tegen dat besluit. In de benadering van liet college zou eerst de omweg gevolgd moeten worden dat eiser een verzoek om inzage en opheffing van de beperkingen indient bij de beheerder, die dit verzoek vervolgens aan het college zou moeten doorsturen om op liet verzoek om opheffing te beslissen. Dat is geen efficiënte gang van zaken."

5.3. Hogerberoepsgrond over appellabiliteit

In het besluit op bezwaar heeft de raad geoordeeld dat Kemperman tegen een niet-appellabel besluit bezwaar heeft gemaakt.

Hoewel er naar het oordeel van de raad redenen zijn om aan te nemen dat het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb is, lijkt uit Afdelingsrechtspraak te volgen dat dit wel het geval is.⁵ Het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie is echter niet appellabel, omdat het geen externe werking heeft. Het besluit heeft enkel interbestuurlijke werking jegens de beheerder van het archief.

Op grond van een besluit openbaarheidsbeperkingen moet de beheerder van de archiefbewaarplaats (bij verzoeken om inzage) de opgelegde openbaarheidsbeperkingen in acht nemen. Dat volgt uit de Archiefwet. Zie artikel 17, eerste lid, van de Archiefwet:

"De beheerder van een archiefbewaarplaats stelt de daar berustende archiefbescheiden aan de verzoeker ter raadpleging of gebruik beschikbaar met inachtneming van de aan de openbaarheid gestelde beperkingen en overeenkomstig de artikelen 5 en 6 van de Wet hergebruik van overheidsinformatie." [onderstreping, TL/MC].

En ook artikel 18, tweede lid, van de Archiefwet:

"De beheerder van een archiefbewaarplaats is, met inachtneming van de aan de openbaarheid gestelde beperkingen, bevoegd archiefbescheiden voor een bepaalde tijd uit te lenen aan een instelling, mits een deskundig beheer en een veilige bewaring zijn gewaarborgd. Aan een zodanige uitlening kunnen voorwaarden worden verbonden." [onderstreping, TL/MC].

⁵ AbRS 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:929.

Het besluit tot het opleggen van openbaarheidsbeperkingen is dus uitsluitend tot de beheerder gericht en wordt, in de systematiek van de Archiefwet, bij de overbrengingsverklaring aan hem bekendgemaakt. Het besluit openbaarheidsbeperkingen krijgt pas externe werking zodra een verzoek om inzage in het archief bij de beheerder wordt ingediend en de beheerder dat verzoek afwijst omdat hij de openbaarheidsbeperkingen in acht moet nemen. De afwijzing van het verzoek is gericht tot de verzoeker en heeft (daarmee) wél externe werking. Daarom staat tegen de afwijzing van het verzoek bezwaar en beroep open. In dat kader kan de vraag aan de orde komen of aan de stukken waarop het verzoek ziet (rechtsgeldig) openbaarheidsbeperkingen zijn gesteld. Als sprake is van openbaarheidsbeperkingen dan moet het verzoek doorgestuurd worden naar de zorgdrager van het archief.

Vergelijk de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State van 5 april 2017:

"2.3. Het beperkingsbesluit raakt op gelijke wijze alle personen die de desbetreffende archiefbescheiden willen raadplegen of gebruiken. [wederpartij] stelt dat zij journalist is, onderzoek doet en daarom geïnteresseerd is in deze stukken. De enkele stelling dat [wederpartij] journalist is en interesse heeft in de stukken is ontoereikend voor het oordeel dat zij zich in voldoende mate onderscheidt van anderen die in het kader van onderzoek of uit interesse inzage in de stukken verlangen of in de toekomst zullen verlangen.

2.4. [wederpartij] kan ten aanzien van het beperkingsbesluit derhalve niet aangemerkt worden als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb.

2.5. De Afdeling wijst er overigens op dat [wederpartij] een verzoek kan doen om raadpleging van de archiefbescheiden en opheffing van de beperking. Dat verzoek zal overeenkomstig artikel 17 en artikel 15, derde lid, van de Archiefwet moeten worden beoordeeld. Tegen een besluit op dat verzoek kan [wederpartij] rechtsmiddelen aanwenden."⁶ [onderstreping, TL/MC].

Volgens de rechtbank is een beperkingenbesluit op extern rechtsgevolg gericht omdat dit besluit tot gevolg heeft dat de stukken waarop het besluit ziet niet openbaar zijn, terwijl die stukken zonder het beperkingenbesluit wel openbaar zouden zijn.

De rechtbank ziet de werking van de Archiefwet over het hoofd. Het beperkingenbesluit heeft op grond van de Archiefwet namelijk alleen tot gevolg dat de Streekarchivaris de beperkingen in acht moet nemen als bij hem een verzoek om inzage op grond van de Archiefwet wordt gedaan. Het besluit is dus alleen tot hem gericht, en heeft daarom interbestuurlijke en geen externe werking.

Dat het beperkingenbesluit doorwerkt in de inhoud van het besluit van de Streekarchivaris op een verzoek om inzage, wordt door de gemeenteraad niet ontkend. De Streekarchivaris zal dat verzoek op grond van het beperkingenbesluit immers moeten

⁶ AbRS 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:928.

afwijzen. Het is echter pas op het moment van afwijzing van het verzoek om inzage dat het extern rechtsgevolg in werking treedt. Tegen die afwijzing van het verzoek kunnen dan ook rechtsmiddelen aangewend worden.

De rechtbank overweegt verder dat het niet logisch of praktisch zou zijn om aan te nemen dat een beperkingenbesluit geen rechtsgevolg heeft. Dit heeft namelijk tot gevolg dat Kemperman een verzoek om inzage en om opheffing van de beperkingen moet indienen bij de archivaris, dat vervolgens naar burgemeester en wethouders moet worden doorgestuurd zodat zij, nadat zij degene op wiens last de stukken zijn overgedragen (de Enquêtecommissie/de raad in dit geval) hebben gehoord, op dat verzoek kunnen beslissen. De gemeenteraad is van oordeel dat de vraag of het 'praktisch' of 'efficiënt' is dat een besluit extern rechtsgevolg heeft, niet relevant is voor het karakter van een beslissing van een bestuursorgaan. De systematiek van de Archiefwet heeft tot gevolg dat een beperkingenbesluit geen extern rechtsgevolg heeft. Die systematiek is bovendien wel logisch. Ook het besluit om documenten over te brengen naar het archief, waarbij eventueel openbaarheidsbeperkingen gesteld kunnen worden, is een besluit zonder externe werking en dus niet appellabel.

De gemeenteraad maakt een vergelijking met de geheimhoudingsregeling uit de Gemeentewet. Artikel 25 van de Gemeentewet bevat een geheimhoudingsregeling 'omtrent het in een besloten vergadering behandelde en omtrent de inhoud van de stukken die aan de raad worden overgelegd'. Een geheimhoudingsplicht kan op grond van dit artikel (ook) door burgemeester en wethouders worden opgelegd voor stukken die zij aan de raad of leden van de raad overleggen. Het betreft een 'voorlopige geheimhoudingsplicht'. De raad dient de geheimhouding in de eerstvolgende vergadering te bekrachtigen. De verplichting tot geheimhouding blijft vervolgens bestaan tot de raad haar opheft.⁷

De geheimhoudingsplicht geldt voor degenen die bij de behandeling aanwezig waren en die van het behandelde of de stukken kennis dragen. De parlementaire geschiedenis noemt als voorbeelden: de burgemeester, commissielid-niet-raadslid, deskundigen, secretaris en andere ambtenaren.⁸ Het besluit tot het opleggen van geheimhouding is dus gericht tot raadsleden of andere leden van een gemeentelijke organisatie, en heeft daarmee eveneens alleen interbestuurlijke werking. Het besluit tot het opleggen van geheimhouding is dus ook geen voor derden appellabel besluit. Dat besluit bevat, net zoals een beperkingenbesluit dat wordt genomen op grond van de Archiefwet, in de gemeentelijke praktijk geen rechtsmiddelenclausule. Dit besluit wordt in de gemeentelijke praktijk evenmin in het Gemeenteblad bekendgemaakt. Dat laat onverlet dat het besluit tot geheimhouding uiteindelijk gevolgen kan hebben voor derden. Bijvoorbeeld bij een beslissing op een Woo-verzoek dat betrekking heeft op documenten waarop de gemeenteraad geheimhouding heeft gelegd. Het Woo-verzoek moet dan tevens worden aangemerkt als een verzoek om opheffing van de geheimhouding. Maar

⁷ AbRS 21 mei 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1809.

⁸ *Kamerstukken II* 1985 – 1986, 19403, nr. 4, p. 83 en 84.

dat maakt niet dat het besluit tot het opleggen van geheimhouding zélf externe werking heeft.

Zie hierover bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 23 november 2016:

"3.3. Zoals de rechtbank terecht onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 18 september 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:1183) heeft overwogen zijn besluiten tot het opleggen van geheimhouding en tot het weigeren van de opheffing daarvan primair gericht tot de leden van de raad. Deze besluiten hebben voor hen rechtsgevolgen. In zijn algemeenheid is echter niet uit te sluiten dat er personen of rechtspersonen zijn die een zodanige betrokkenheid hebben bij stukken waarvan geheimhouding is opgelegd, dat zij door deze besluiten rechtstreeks in hun belangen worden geraakt en zij daarom belanghebbende daarbij zijn.

De Afdeling is thans van oordeel dat de indiener van een verzoek om openbaarmaking van documenten waarvan geheimhouding is opgelegd, als belanghebbende in deze zin moet worden aangemerkt. Daartoe wordt overwogen dat, zoals de Afdeling eveneens thans van oordeel is, een verzoek om openbaarmaking van documenten waarvan geheimhouding is opgelegd, altijd tevens moet worden opgevat als verzoek om opheffing van die geheimhouding. Dit betekent dat de indiener van het verzoek zowel belanghebbende is bij het besluit op het verzoek om openbaarmaking als bij het besluit op het verzoek om opheffing van de geheimhouding. Het vorenstaande betekent voorts dat voor zover het verzoek om opheffing van de geheimhouding bij een ander bestuursorgaan moet worden ingediend, op de ontvanger van het verzoek een doorzendplicht rust. In afwachting van het besluit van het andere bestuursorgaan wordt de beslistermijn op het verzoek om openbaarmaking opgeschort.

*3.4. [appellant] heeft een verzoek gedaan om openbaarmaking van stukken waarvan geheimhouding is opgelegd. Dit verzoek is uiteindelijk tevens opgevat als verzoek om opheffing van de geheimhouding. Uit het vorenstaande volgt dat [appellant] belanghebbende is bij het besluit op laatstgenoemd verzoek. Gelet op dit oordeel van de Afdeling had de rechtbank het beroep niet niet-ontvankelijk moeten verklaren."⁹
[onderstreping, TL/MC].*

De conclusie is dat de raad het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Dit heeft de rechtbank miskend.

5.4. Oordeel rechtbank in uitspraak 1697 over tijdigheid bezwaar

De rechtbank oordeelt in de tweede plaats dat het beperkingenbesluit in werking is getreden door de publicatie daarvan in het Gemeentebled op 12 augustus 2020. Omdat het bezwaarschrift op 16 september 2020 is ingediend, zou tijdig bezwaar gemaakt zijn.

⁹ AbRS 23 november 2016, ECLI:NL:RVS:2016:3140.

Wij citeren de uitspraak van de rechtbank op dit punt:

"3.2. Ten tweede. Een besluit treedt niet in werking voordat het is bekendgemaakt. De bekendmaking van besluiten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt op een in de Bekendmakingswet bepaalde wijze. Dat betekent dat deze besluiten in een officieel elektronisch publicatieblad bekend worden gemaakt. Het besluit van 25 oktober 2017 is een besluit dat niet tot een of meer belanghebbenden is gericht. Dit betekent dat dit besluit door de publicatie in het Gemeenteblad van 12 augustus 2020, nr. 206781, op 12 augustus 2020 is bekendgemaakt. Niet in geschil is dat de raad het bezwaarschrift van eiser op 16 september 2020 heeft ontvangen. Eiser heeft naar voorlopige oordeel van de -rechtbank dus tijdig bezwaar gemaakt."

5.5. Hogerberoepsgrond over tijdigheid bezwaar

In het Besluit openbaarheidsbeperkingen van de Enquêtecommissie heeft de raad geoordeeld dat, voor zover het Besluit openbaarheidsbeperkingen appellabel zou zijn, Kemperman te laat bezwaar heeft gemaakt. Ook om die reden is het bezwaar (terecht) niet-ontvankelijk verklaard. De rechtbank heeft dat miskend.

De termijn voor het maken van bezwaar bedraagt zes weken (artikel 6:7 van de Awb). Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt (artikel 6:8, eerste lid, van de Awb).

Het bestreden besluit is, zoals hiervoor uitgebreid is toegelicht, uitsluitend tot de beheerder gericht. Daarom is het bekendmakingsregime van artikel 3:41 van de Awb van toepassing. In dit artikel staat:

- "1. De bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.*
- 2. Indien de bekendmaking van het besluit niet kan geschieden op de wijze als voorzien in het eerste lid, geschiedt zij op een andere geschikte wijze."*

In artikel 15, eerste lid, van de Archiefwet (in relatie tot de Awb de bijzondere wet) staat verder:

"Bij de overbrenging van de in artikel 1, onder c 1° en 2°, bedoelde archiefbescheiden kan de zorgdrager, na advies van de beheerder van de archiefbewaarplaats, slechts bepalingen aan de openbaarheid stellen voor een bepaalde termijn en met het oog op: (...)" [onderstreping, TL/MC].

Uit bovenstaand artikellid volgt dat bij de overbrenging beperkingen aan de openbaarheid worden gesteld. Dat gebeurt in de praktijk, en dat is in dit geval ook gebeurd, bij de overbrengingsverklaring. Het bestreden besluit is bij de overbrengingsverklaring dus, overeenkomstig de Awb gelezen in samenhang met de Archiefwet, aan de beheerder bekendgemaakt. Op dat moment is het besluit in werking getreden en is de bezwaartermijn gaan lopen. Het beperkingenbesluit dient, anders dan de rechtbank heeft overwogen, en net als een besluit tot het opleggen van geheimhouding op grond van de Gemeentewet, dus niet in het Gemeenteblad bekendgemaakt te worden.

Vaststaat dat het bezwaarschrift van Kemperman pas in september 2020 is ontvangen, terwijl het besluit openbaarheidsbeperkingen al in oktober 2017 was bekendgemaakt.

Het feit dat het bestreden besluit in augustus 2020 in het Gemeenteblad is gepubliceerd doet hieraan natuurlijk niet af. Niet voor niets is daarbij geen rechtsmiddelenclausule opgenomen. Door de publicatie is geen (nieuwe) bezwaartermijn gaan lopen.

Voor zover Kemperman zich op het standpunt stelt dat hij niet eerder bezwaar kon maken tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen, omdat hij van dat besluit niet op de hoogte was, kan dat betoog niet gevolgd worden. Kemperman was al ver voor het moment waarop hij bezwaar maakte op de hoogte van het Besluit openbaarheidsbeperkingen. Kemperman heeft, zoals in de inleiding van dit verweerschrift is vermeld, op 26 oktober 2018 een verzoek om inzage in de stukken van de Enquêtecommissie gedaan. De beheerder van de archiefbewaarplaats (de Streekarchivaris) heeft dit verzoek afgewezen en Kemperman gewezen op de daarop rustende openbaarheidsbeperkingen. Dit blijkt uit de volgende passages uit de brief van de beheerder van de archiefbewaarplaats van 9 november 2018:

Geachte heer Kemperman,

U vraagt mij u een kopie toe te sturen van het verslag van het verhoor dat u op 19 augustus 2016 met de enquêtecommissie van de gemeente Zevenaar heeft gehad.

Het door u genoemde verslag maakt deel uit van het op 31 oktober 2017 aan het streekarchivariaat de Liemers en Doesburg, locatie Zevenaar, overgedragen archief van de enquêtecommissie Zevenaar. Dit betekent dat de archiefstukken zich bevinden in een archiefbewaarplaats waarop de voorschriften van de Archiefwet van toepassing zijn.

Bij de overbrenging van het archief zijn beperkingen aan de openbaarheid gesteld. Dit archief heeft een beperking van de openbaarheid van 75 jaar na datum van de overdracht. Om die reden kan ik u geen kopie van het door u genoemde verslag doen toekomen.

Met vriendelijke groet,

A. Koster
Streekarchivaris
Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg

Uit de rechtspraak volgt dat Kemperman binnen 14 dagen nadat hij van het bestaan van het besluit op de hoogte is geraakt of had kunnen raken bezwaar had moeten maken.¹⁰ Dat heeft Kemperman nagelaten.

De raad concludeert dat Kemperman te laat bezwaar heeft gemaakt. De raad heeft zijn bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

¹⁰ Zie bijvoorbeeld: AbRS 10 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1107.

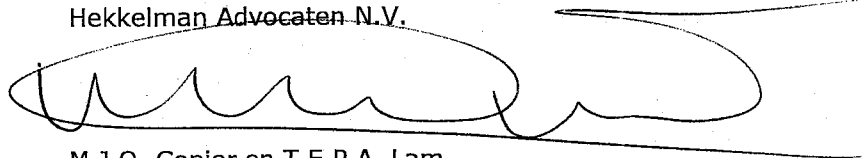
6. Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W

De rechtbank heeft in uitspraak 3662 overwogen dat burgemeester en wethouders het bezwaar van Kemperman tegen het Besluit openbaarheidsbeperkingen B&W ten onrechte niet ontvankelijk hebben verklaard, omdat dit besluit wel appellabel zou zijn. Burgemeester en wethouders zijn het met dit oordeel niet eens. Zij verwijzen voor de inhoud van hun hoger beroep naar paragraaf 5.3.

7. Conclusie

De conclusie is dat de bestreden uitspraken niet in stand kunnen blijven. Het gemeentebestuur verzoekt de Afdeling om de hoger beroepen gegrond te verklaren en de bestreden uitspraken te vernietigen.

Met vriendelijke groet,
Hekkelman Advocaten N.V.

M.J.O. Copier en T.E.P.A. Lam
advocaten

Bijlage 2

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: ARN 21/3662

15 DEC 2022

**uitspraak van de enkelvoudige kamer van
in de zaak tussen**

P.H.M. Kemperman, uit Doetinchem, eiser

en

het college van burgemeester en wethouders van Zevenaar
(gemachtigden: mr. T.E.P.A. Lam en mr. M.J.O. Copier).

Inleiding

1. Bij besluit van 17 november 2020 heeft het college met het oog op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer op grond van artikel 15, eerste lid, van de Archiefwet 1995 (Archiefwet) een beperking aan de openbaarheid gesteld van de archiefbescheiden van de gemeente Zevenaar betreffende de correspondentie met de Enquêtecommissie uit de periode 2008-2019 in een aantal inventarisnummers in het gemeentearchief. Deze beperking duurt voort tot 1 januari 2088, 1 januari 2092, 1 januari 2093 respectievelijk 1 januari 2094.

1.1. Bij besluit van 22 juni 2021 (bestreden besluit) heeft het college het door eiser daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.2. Het college heeft met een verweerschrift op het beroep gereageerd.

1.3. De rechtbank heeft het beroep op 8 november 2022 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiser en namens het college mr. T.E.P.A. Lam en E.J.M. Sloot-Vet.

Beoordeling door de rechtbank

Heeft het besluit van 17 november 2020 extern rechtsgevolg?

2. Het college stelt zich op het standpunt dat er sprake is van een niet-appellabel besluit. Volgens het college heeft het besluit geen externe werking. Het besluit van 17 november 2020 is enkel tot de beheerder van het archief gericht en wordt, in de systematiek van de Archiefwet, bij de overbrengingsverklaring aan hem bekendgemaakt. De externe werking van dat besluit krijgt pas gestalte op het moment dat een verzoek om inzage in het archief bij de beheerder wordt ingediend en de beheerder het verzoek afwijst, omdat hij de openbaarheidsbeperkingen in acht moet nemen, aldus het college.

2.1. Eiser betoogt dat het besluit van het college om beperkingen aan de openbaarheid te stellen een appellabel Awb-besluit is en als zodanig ook externe werking heeft. Eiser

verwijst naar de brochure 'Open tenzij' van het Nationaal Archief en de brochure 'Beperkt waar het moet' van de VNG.

2.2. Artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt: "Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling."

De beslissing moet gericht zijn op extern rechtsgevolg. Daarmee is bedoeld dat de beslissing gericht moet zijn op rechtsgevolgen die ontstaan in de verhouding van het bestuursorgaan tot een of meer anderen. Beslissingen van het bestuursorgaan die een zuiver intern karakter hebben, zoals de bepaling van de prioriteit van de te behandelen zaken, aanwijzingen over op te stellen stukken en dergelijke zijn dus niet als besluiten in de zin der wet aan te merken (MvT II, Parl. Gesch. Awb I, p. 155).

2.3. De rechtbank is van oordeel dat het besluit van het college van 17 november 2020 externe werking, en dus rechtsgevolg heeft. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft overwogen in haar uitspraken van 5 april 2017¹ leidt een beperkingsbesluit er toe dat een beperking van de openbaarheid rust op de in het besluit genoemde archiefbescheiden. Weliswaar ging het in die zaken om besluiten op grond van artikel 15, tweede lid, van de Archiefwet, maar besluiten op grond van het tweede lid zijn in werking gelijk aan besluiten op grond van het eerste lid, in die zin dat in beide gevallen sprake is van een zogenaamd beperkingsbesluit, dat de beheerder van het archief in acht moet nemen als hij beslist op een verzoek om inzage. Niet valt in te zien waarom een beperkingsbesluit geen rechtsgevolgen zou hebben. Het gevolg van een beperkingsbesluit is immers dat de stukken waarop dat besluit ziet niet openbaar zijn, terwijl die stukken wel openbaar zouden zijn als er geen beperkingsbesluit was genomen.

In aanvulling op het voorgaande merkt de rechtbank nog op dat het ook niet logisch of praktisch zou zijn om aan te nemen dat een beperkingsbesluit geen rechtsgevolg heeft. Ter zitting heeft het college meegedeeld dat eiser, anders dan het geval was in de zaken die hebben geleid tot de hiervoor genoemde uitspraken van de Afdeling, belanghebbende is ten aanzien van het besluit van 17 november 2020, omdat dat besluit (mede) betrekking heeft op documenten die op eiser zien. Omdat het besluit van 17 november 2020 rechtsgevolg heeft en eiser belanghebbende is, kan eiser direct rechtsmiddelen aanwenden tegen dat besluit. In de benadering van het college zou eerst de omweg gevolgd moeten worden dat eiser een verzoek om inzage en opheffing van de beperkingen indient bij de beheerder, die dit verzoek vervolgens aan het college zou moeten doorsturen om op het verzoek om opheffing te beslissen. Dat is geen efficiënte gang van zaken.

2.4. Het college heeft het bezwaar van eiser ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. De beroepsgrond slaagt.

Conclusie en gevolgen

3. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen reden om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf een beslissing over het bezwaar te nemen. Ook draagt de rechtbank niet aan het college op om het gebrek te herstellen met een betere motivering of een ander besluit (een zogenaamde bestuurlijke lus). Dit omdat deze zaak tot nu toe alleen ging over de ontvankelijkheid van

¹ ECLI:NL:RVS:2017:928 en ECLI:NL:RVS:2017:929.

het bezwaar, en het college nu, naar het zich laat aanzien, inhoudelijk op het bezwaar zal moeten beslissen.

3.1. De rechtbank bepaalt met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb dat het college een nieuw besluit moet nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank geeft het college hiervoor zes weken.

3.2. Omdat het beroep gegrond is moet het college het griffierecht aan eiser vergoeden. Eiser heeft geen proceskosten gemaakt die vergoed kunnen worden.

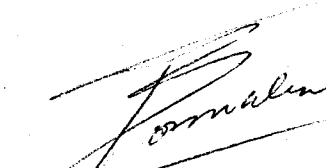
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 22 juni 2021;
- draagt het college op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- bepaalt dat het college het griffierecht van € 181 aan eiser moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.J. Post, rechter, in aanwezigheid van mr. F.E.M. Rosmalen; griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op

15 DEC 2022

griffier

de rechter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

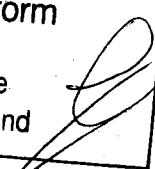
Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

15 DEC 2022

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank Gelderland

Bijlage 3

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: ARN 21/1697

**uitspraak van de enkelvoudige kamer van
in de zaak tussen**

15 DEC 2022

P.H.M. Kemperman, uit Doetinchem, eiser

en

de raad van de gemeente Zevenaar

(gemachtigden: mr. T.E.P.A. Lam en mr. M.J.O. Copier).

Inleiding

1. Bij besluit van 25 oktober 2017 heeft de enquêtecommissie gemeente Zevenaar met toepassing van artikel 15, eerste lid, aanhef en onder a en c, van de Archiefwet 1995 (Archiefwet) geheimhouding opgelegd op onderzoeksdocumenten gedurende de maximale termijn van 75 jaar na 16 mei 2012 en bepaald dat deze geheime onderzoeksdocumenten worden overgebracht naar en bewaard in het Streekarchivariaat De Liemers en Doesburg.

1.1. Met het bestreden besluit van 11 februari 2021 heeft de raad het door eiser daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.2. De raad heeft met een verweerschrift op het beroep gereageerd.

1.3. De rechtbank heeft het beroep op 8 november 2022 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiser en namens de raad mr. T.E.P.A. Lam en E.J.M. Sloot-Vet.

Beoordeling door de rechtbank

Was de raad bevoegd?

2. In haar uitspraak van 29 juni 2022¹ heeft de rechtbank – voor zover hier van belang – het volgende overwogen. Alleen het college van burgemeester en wethouders van Zevenaar (college) mocht beperkingen aan de openbaarheid stellen. De enquêtecommissie was niet bevoegd om het besluit tot beperking van de openbaarheid te nemen.

2.1. De rechtbank is nog steeds van oordeel, op de gronden zoals weergegeven in de uitspraak van 29 juni 2022, dat de enquêtecommissie niet bevoegd was om het besluit van 25 oktober 2017 te nemen.

¹ ECLI:NL:RBGEL:2022:3468.

2.2. Op 5 juli 2022 heeft het college het besluit van de enquêtecommissie van 25 oktober 2017 bekrachtigd. Voor deze zaak betekent dit dat het college had moeten beslissen op het bezwaar van eiser. De raad was hiertoe niet bevoegd. Daarom is het beroep gegrond en moet het bestreden besluit van 11 februari 2021 worden vernietigd. Een nieuw besluit op bezwaar zal door het college genomen moeten worden.

3. In verband met het nieuw te nemen besluit op bezwaar door het college geeft de rechtbank de volgende voorlopige oordelen.

3.1. Ten eerste. In de zaak 21/3662 tussen eiser en het college waarin de rechtbank vandaag ook uitspraak heeft gedaan, heeft de rechtbank geoordeeld dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zijn beslissing van 17 november 2020 - een vergelijkbaar beperkingsbesluit als in deze zaak - geen externe werking (lees: geen extern rechtsgevolg) heeft en dat het college het bezwaar van eiser tegen dat besluit ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. De rechtbank neemt haar oordeel en de daaraan ten grondslag liggende motivering in zaak 21/3662 in deze zaak over. Dat leidt tot het voorlopige oordeel dat het beperkingsbesluit van 25 oktober 2017 extern rechtsgevolg heeft.

3.2. Ten tweede. Een besluit treedt niet in werking voordat het is bekendgemaakt. De bekendmaking van besluiten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt op een in de Bekendmakingswet bepaalde wijze. Dat betekent dat deze besluiten in een officieel elektronisch publicatieblad bekend worden gemaakt. Het besluit van 25 oktober 2017 is een besluit dat niet tot een of meer belanghebbenden is gericht. Dit betekent dat dit besluit door de publicatie in het Gemeenteblad van 12 augustus 2020, nr. 206781, op 12 augustus 2020 is bekendgemaakt. Niet in geschil is dat de raad het bezwaarschrift van eiser op 16 september 2020 heeft ontvangen. Eiser heeft naar voorlopige oordeel van de rechtbank dus tijdig bezwaar gemaakt.

Wat moet de raad aan eiser vergoeden?

4. Omdat het beroep gegrond is moet de raad het griffierecht aan eiser vergoeden. Eiser heeft geen proceskosten gemaakt die vergoed kunnen worden.

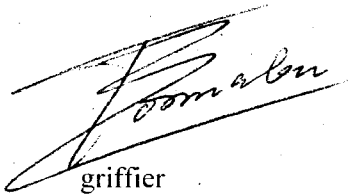
Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 11 februari 2021;
- bepaalt dat de raad het griffierecht van € 181 aan eiser moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.J. Post, rechter, in aanwezigheid van mr. F.E.M. Rosmalen, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op

15 DEC 2022

griffier

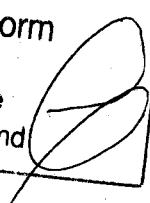
de rechter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

15 DEC 2022

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank Gelderland

Bijlage 4

proces-verbaal

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummers: 21/1697 en 21/3662

proces-verbaal van de zitting van de enkelvoudige kamer van 8 november 2022 in de zaken tussen

P.H.M. Kemperman, uit Doetinchem, eiser

en

de raad van Zevenaar en het college van burgemeester en wethouders van Zevenaar,
(gemachtigden: mr. T.E.P.A. Lam en mr. M.J.O. Copier).

Zitting heeft: mr. D.J. Post, rechter, in aanwezigheid van mr. F.E.M. Rosmalen, griffier.

Verschenen zijn:

-eiser;

-namens de raad en het college: mr. T.E.P.A. Lam en E.J.M. Sloot.

Alle in dit proces-verbaal opgenomen verklaringen zijn zakelijk weergegeven.

Mr. Lam desgevraagd:

Intern rechtsgevolg. Overbrenging gemeente aan het streekarchief.

Externe werking ontstaat op het moment dat bij de archivaris stukken worden opgevraagd.

Geen rechtsgevolg i.d.z.v. de Awb.

Rechtsgevolg treedt op op het moment dat stukken worden opgevraagd.

Dan kun je ook het beperkingsbesluit aanvechten.

De streekarchivaris moet het doorgeleiden naar het bevoegde orgaan.

Uitspraak Afdeling, r.o. 2.5: tegen het verzoek om inzage staan rechtsmiddelen open.

Eiser:

Ik baseer me op de stukken van het Nationaal archief.

Mr. Lam:

Als het wel een besluit is dan is het wel appellabel.

De stukken hebben betrekking op eiser. Dan is hij belanghebbende.

Eiser:

Volgens mij zitten er vele stukken van mij erbij.

Mr. Lam:

Besluit tot overbrenging van 31 oktober 2017 is bekendgemaakt.

In 2018 wist eiser al dat het besluit er was. Op 9 november 2018 aan eiser meegedeeld.

Eiser:

Het is een 3:42 besluit.

Mr. Lam desgevraagd:

Er was een ingebrekestelling in verband met het bezwaar bij de raad.
Daarom kon de raad niet op tijd beslissen.

Mr. Lam desgevraagd:

Ik ben geen ondergeschikte van de raad.

Heldere instructies van de raad.

Mr. Lam:

Ik ben bij de raadsvergadering aanwezig geweest.

Eiser:

De stukken die aan de raad worden voorgelegd staan op internet. Daar stond het advies niet bij.

Mr. Lam:

Als we gevolg hadden gegeven aan de uitspraak van de rechtbank van 29 juni 2022 dan was alles openbaar geweest.

Het traject wat er openbaar moet worden gemaakt en wat moet worden vernietigd loopt nog.

Eiser:

De ene keer zeggen ze het besluit van de enquêtecommissie is correct en de andere keer niet.

Sloot:

De stukken van de enquêtecommissie zijn nog bij het college.
De enquêtecommissie heeft stukken overgeheveld die wel openbaar zijn.

Eiser:

Mr. Lam heeft in januari 2021 gezegd dat het in maart zou zijn afgerond. We zijn nu anderhalf jaar verder.

Ik wil niet dat er stukken over mij openbaar worden.

Ik wil weten wat er over mij in de stukken staat.

Sloot:

Ik kan uit het voorstel niet halen of het advies aan de raad ter hand is gesteld.

Eiser:

Onder het beperkingsbesluit van het college staat een bezwaarclausule.

Mr. Lam:

Alle stukken in het archief over eiser heeft hij gehad en ingezien.

Het ontwerpbesluit is bekendgemaakt. Eiser heeft een zienswijze ingediend. Ook anderen hebben een zienswijze ingediend.

Eiser:

Ik heb niet alle stukken. Bv geen verslag van mijn gesprek met de enquêtecommissie. Het is mij niet bekend welke stukken het college aan het archief heeft overhandigd.

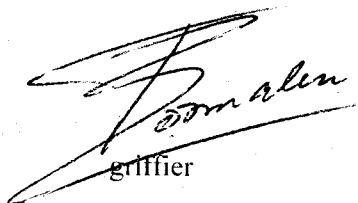
Alleen de stukken die het college openbaar willen maken.

Het ontwerpbesluit heb ik niet gehad.

Sloot:

Eiser heeft de geanonimiseerde inventarislijst ingezien.

De rechter sluit het onderzoek ter zitting om 09:50 uur en deelt mee dat binnen 6 weken schriftelijk uitspraak wordt gedaan.

griffier

de rechter is verhinderd het proces-verbaal te ondertekenen.

Een afschrift van dit proces-verbaal is verzonden aan partijen op:

15 DEC 2022

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank Gelderland